

Participació d'Isabel Pedrola en el col·loqui sobre "la situació dels autors jubilats" davant la Llei 27/2011, d'1 d'agost, relativa a l'actualització, adequació i modernització del sistema de seguretat social", organitzat pel (CEDRO) associació que gestiona els drets d'autor i de propietat intel·lectual dels autors i editors espanyols, juntament amb el despatx Sol Muntañola Abogados.

El passat 16 de març va tenir lloc, a la seu de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, una taula rodona, formada per diferents professionals del sector jurídic i acadèmic, entre els quals s'inclouïa la nostra advocada Isabel Pedrola, que pretenia analitzar la situació actual dels autors jubilats, tan

des de la perspectiva de la propietat intel·lectual, el tractament fiscal dels ingressos derivats de l'activitat creativa, així com les conseqüències que comporta la jubilació des de l'òptica de la seguretat social, per a la continuïtat d'una vida creativa activa i remunerada. Precisament, aquest últim apartat és el que s'encarregà d'explicar la Isabel al públic assistent, a través d'una exposició sintetitzada del marc legal de l'accés i manteniment del dret a la pensió de jubilació.

En aquest sentit i donada la temàtica del col·loqui organitzat, la intervenció de la Isabel Pedrola començà referint-se al fet que ja des del 1966, la legislació reguladora de la seguretat social s'havia configurat des de la perspectiva de considerar incompatible la percepció de la pensió de jubilació amb qualsevol tipus de treball. No obstant, a partir de l'any 2002 es va començar a relaxar aquest règim d'incompatibilitats amb la introducció de dos nous tipus de jubilació: la parcial i la flexible, com a mecanismes per compatibilitzar la percepció de jubilació amb la realització de treball per compte aliena, doncs això si, aquest tipus de jubilacions tan sols estaven previstos per a treballadors del règim general, amb relacions laborals ordinàries. Precisament, la jubilació parcial ha estat

molt utilitzada, com a mecanisme per accedir a la jubilació d'una manera esglaonada, davant les avantatges que tenia tant per a empreses com per a treballadors, si bé diferents modificacions que s'han introduït a partir del 2013, faran cada cop més difícil l'accés a aquest tipus de jubilació, dons deixarà de ser beneficiós per a les empreses.

En qualsevol cas, és a partir de 2011 quan es comença a parlar de la possibilitat de compatibilitzar la pensió de jubilació amb l'activitat laboral per compte pròpia, sempre i quan no es superi la quantia del SMI anual. En aquesta línia, ja al 2013, s'introdueix una nova modalitat de jubilació, l'activa

que permet compatibilitzar la percepció del 50% de la pensió de jubilació amb l'activitat laboral, ja sigui per compte propi o aliè, sense límit de quantia. No obstant, aquesta modalitat de jubilació presenta uns requisits força estrictes, dons requereix accedir a l'edat de jubilació ordinària, i haver cotitzat els anys suficients per poder tenir dret al 100% de la base reguladora de la pensió. A més s'imposa el pagament d'una quota de solidaritat, que si es treballa per compte aliè es repartirà entre l'empresa (6%) i el treballador (2%), i si es treballa per compte propi, l'haurà d'assumir íntegrament (8%) el treballador (jubilat actiu).

Finalment, es va deixar constància que el cobrament de la pensió de jubilació és compatible amb la percepció de lloguers, rentes, etc, i també amb la percepció de drets d'autor d'obres realitzades amb anterioritat a la jubilació així com amb la que es cobri posteriorment. No obstant, no és compatible amb el cobrament de drets d'autors per obres que es realitzin un cop ja jubilats, dons si així es pretén, s'haurà d'accedir a la jubilació activa (cas de complir els requisits) o bé, sol·licitar la suspensió de la pensió i posteriorment tornar a sol·licitar-la.

Barcelona, abril de 2016.

